

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Phát biểu cảm nghĩ về truyện Mẹ hiền dạy con lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Phát biểu cảm nghĩ về truyện Mẹ hiền dạy con lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Mẹ hiền dạy con lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Mẹ hiền dạy con số 1

Nếu không có người mẹ hiền thì cũng không có anh hùng, thi sĩ. Mỗi một đứa trẻ trên trái đất đều có một người mẹ; hạnh phúc nhất của đứa con là có người mẹ hiền.

Mẹ hiền là người mẹ sinh thành nuôi dưỡng đứa con. Tục ngữ có câu: Đứa con là hạt máu cốt đờ của mẹ. Mẹ hiền là người yêu thương dạy bảo con nên người, biết nuôi dưỡng chí hướng và lẽ sống cho con, hình thành nhân cách văn hoá cho con. Bà mẹ Mạnh Tử là một người mẹ hiền lý tưởng xưa nay.

Bà thay đổi nơi ở đến nhiều lần. Lần thứ nhất dời nhà đến ở gần nghĩa địa, bà quan sát thấy con chỉ biết bắt chước "đào, chôn, lăn khóc". Đó là việc của phu đào huyệt, là những biểu hiện đau buồn của tang gia. Mạnh mẩu nói với mình, nói cho mình: chỗ này không phải chỗ con ta ở được. Lần thứ hai, bà phải dời nhà; dời nhà vì con thơ. Đến nơi ở mới, gần chợ, con trai bà cũng bắt chước nô nghịch cách buôn bán điên đảo. Không thể để con nhiễm phải tính xấu ấy, bà lại nói như nhắc khế mình: Chỗ này cũng không phải chỗ con ta ở được. Bà lại dời nhà đến nơi khác. Tất cả vì con. Lần thứ ba, Mạnh mẩu chuyển nhà đến ở gần trường học. Con bà thấy trẻ đua nhau học tập lễ phép, cắp sách vở, về nhà cũng bắt chước học tập lễ phép, cắp sách vở. Mẹ Mạnh Tử rất vui lòng, nói: Chỗ này là chỗ con ta ở được đây. Qua đó, ta thấy Mạnh mẩu rất quan tâm đến con, luôn luôn theo dõi những biến đổi, những tiến bộ của con, tìm môi trường sống, môi trường học tập tốt đẹp cho con. Đó là cách dạy con rất tích cực, rất tiến bộ.

Bà mẹ Mạnh Tử quan tâm giáo dục con tính trung thực, thật thà. Mẹ không được nói dối con thơ. Mẹ phải làm gương cho con trong nói năng, ứng xử, trong mọi việc lớn nhỏ. Nhỡ nói đùa con: "Để cho ăn ăn cơm đây", khi con hỏi: Người ta giết lợn làm gì thế, bà nghĩ và hỏi hận. Bà tự trách mình: Ta nói lỡ mồm rồi! Con ta thơ ấu, tri thức mới mở mang mà ta nói dối nó, thì chẳng hoá ra ta dạy nó nói dối hay sao?. Mẹ hiền đã đi mua thịt lợn, đem về cho con ăn thật. Lời nói ấy, cách suy nghĩ

ấy, việc làm ấy cho thấy người mẹ hiền rất gương mẫu trong giáo dục đạo đức cho con thơ.

Mạnh mẫu rất thương con, nhưng không nuông chiều. Bà rất nghiêm khắc, rất kiên quyết trước ý thức vô kỷ luật trong học tập của con. Mạnh Tử đang đi học, bỏ học về nhà chơi. Cử chỉ người mẹ trông thấy con bỏ học liền cầm dao cắt đứt tấm vải đang dệt trên khung thể hiện thái độ rất giận trước ý thức kém cỏi của con. Tấm vải đang dệt mà bị cắt đứt, xem như bị hỏng. Không la mắng! Không roi vọt! Bà chỉ nói với con: Con đang đi học mà bỏ học, thì cũng như ta đang dệt tấm vải này mà cắt đứt đi vậy. Một lời dạy con rất nghiêm, rất sâu sắc. Mạnh mẫu đã dạy con tính nghiêm túc, tính chăm chỉ trong học tập. Nhờ công giáo dục quý báu của mẹ hiền mà từ đó về sau, Mạnh Tử học tập rất chuyên cần, chẳng bao lâu trở thành một bậc đại hiền, được người đời ngưỡng mộ.

Mẹ hiền dạy con là một truyện lí thú. Một cách viết ngắn, lớp lang mạch lạc, giản dị mà sâu sắc: Ba lần chuyển chỗ ở, một lần hối hận vì "nói đùa" với con, một lần cắt đứt tấm vải đang dệt... để dạy con ý thức học tập. Mạnh mẫu rất yêu con, lại có phương pháp dạy con, quan tâm giáo dục đạo đức và chí hướng học hành cho con. Mạnh mẫu là một bà mẹ hiền vĩ đại. Mạnh Tử là một nhà hiền triết vĩ đại mới có người con vĩ đại. Đọc truyện Mẹ hiền dạy con, càng kính trọng Mạnh mẫu bao nhiêu thì ta càng yêu quý mẹ cha mình bấy nhiêu!

Để có tư liệu làm bài văn về Cảm nghĩ về truyện Mẹ hiền dạy con, các em có thể tham khảo thêm Cảm nghĩ của em sau khi học xong câu chuyện Mẹ hiền dạy con hay phần Soạn bài Mẹ hiền dạy con cũng như có kĩ năng làm văn tốt hơn.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Mẹ hiền dạy con số 2

Chúng ta đều biết rằng, không ai yêu thương lo lắng cho con bằng cha mẹ, không ai cả một đời lam lũ vì con bằng cha mẹ. Tình yêu thương chỉ có thể sánh với núi sông trường cửu mà thôi. Đã có biết bao câu chuyện, bài ca ca ngợi tình mẫu tử thiêng liêng. Tiêu biểu cho tình yêu thương, chăm sóc mong con khôn lớn thành người là người mẹ hiền của thầy Mạnh Tử trong câu chuyện Mẹ hiền dạy con.

Mẹ hiền - hai tiếng gọi thiêng liêng, cao quý của những đứa con dành cho cha mẹ. Sao có thể quên được mẹ chín tháng mang nặng rồi đẻ đau, vắt chiu từng giọt sữa ngọt ngào nuôi con khôn lớn. Người mẹ nào chẳng ước ao con thành người có ích cho gia đình và xã hội. Bởi vậy người mẹ không chỉ có chăm chút vắt chiu nuôi nấng mà luôn san sẻ, thậm chí hy sinh vì con cái.

Miếng nạc thì để dành chồng. Miếng xương mẹ gặm, miếng lòng con ăn. Mẹ cho ta sự sống, cho ta một thân xác khỏe mạnh và hơn thế mẹ cho ta một tâm hồn, một nhân cách và những tri thức về lễ giáo giúp con đứng vững trên cuộc đời này. Do vậy việc dạy con cực kì quan trọng, hơn thế phải lựa chọn cách dạy con cho phù hợp. Bà mẹ thầy Mạnh Tử quan tâm trước hết trong, việc dạy con là vấn đề môi trường sống của đứa trẻ. Bà hiểu rằng trẻ con như tờ giấy trắng nó sẽ bị bôi đen nếu như môi trường xung quanh thiếu lành mạnh. Phải tạo cho con một môi trường sống tốt đẹp để đứa trẻ có thể tiếp thu những mặt tích cực, những yếu tố lành mạnh của môi trường sống đó mà tự phát triển và trưởng thành.

Trẻ em trình độ nhận thức còn thấp chúng chưa thể phân biệt tốt xấu, trắng đen và do vậy chúng có thể bắt chước, làm theo tất cả những gì người lớn làm, nếu ở môi trường sống không tốt thì sẽ bị ảnh hưởng ngay những điều không tốt đó, như khi ở gần nghĩa địa, thầy Mạnh Tử đã bắt chước người ta đào, chôn, lăn khóc; đến lúc dọn nhà ra gần chợ thì lại bắt chước nô nghịch cách buôn bán điên đảo. Cuộc sống chợ búa buôn bán làm cho đứa trẻ bị ô nhiễm, và mất đi những ý thức tuổi thơ, thay vào đó là sự đầu đá, bon chen thậm chí còn tồi tệ hơn thế kia. Bà mẹ thấy Mạnh Tử ý thức rõ ràng không thể cho con sống trong môi trường này được, bà dọn nhà đến bên cạnh trường học.

Đến đây bà mới yên tâm Chỗ này là chỗ con ta ở được đây, đến ở cạnh trường học, một môi trường sư phạm dạy chữ, dạy người. Thầy Mạnh Tử đã bắt nhập và ảnh hưởng ngay cách Học tập lễ phép, cấp sách vở. Đúng là sự bắt chước học đòi của trẻ nhỏ khá nhanh nhạy, chúng có thể thích ứng ngay với môi trường sống. Môi trường sống lành mạnh, tốt đẹp thì nó có ảnh hưởng lớn đến sự phát triển nhân cách. Được giao du, được sống bên cạnh những con người tốt trẻ nhỏ sẽ học tập được cách sống tốt. Và ngược lại nếu giao du với kẻ xấu, sẽ bị tiêm nhiễm thói hư tật xấu, làm ảnh hưởng đến nhân cách của trẻ nhỏ thậm trí làm cho chúng phát triển lệch hướng trong nhận thức. Do vậy sự lựa chọn một trường sống cho con, dạy con ra sao cũng là những công việc mà các bậc cha mẹ phải cần chú ý và thận trọng. Bà mẹ thầy Mạnh Tử đã lựa chọn môi trường sống cho con là cạnh trường học. Trong môi trường này thầy Mạnh Tử đã học tập được bao điểm tốt. Cách cư xử trong giao tiếp quan hệ thầy trò, quan hệ bạn bè, đồng môn, anh em...

Tuy nhiên thầy Mạnh Tử không chỉ được sống trong môi trường mà người mẹ hiền thân yêu tạo lập, mà còn được bà dạy bảo ân cần. Bà nhận thấy cần phải làm gương cho con trong mọi công việc từ ăn nói, cử chỉ, hành động. Khi biết mình lỡ mồm bà mẹ đã kịp thời chữa lại ngay. Không phải bà đính chính lại câu nói đùa của mình mà đi mua thịt lợn về cho con ăn thật. Bà muốn chứng tỏ với con câu nói của bà là đúng vì Con ta thơ ấu, tri thức mới mở màng mà ta nói dối nó chẳng ra ta dạy nó nói dối hay sao?. Cách dạy con của bà thật khéo léo, bởi nếu để trẻ em nói dối từ lúc nhỏ thì thật nguy hiểm vô cùng. Hành động này của bà nhằm khẳng định một điểm rằng trẻ em có thể tiếp thu tất cả những gì mà nó thấy qua biểu hiện của người lớn. Và dĩ nhiên các cụ đã nói Giỏ nhà ai, quai nhà nấy câu nói không đơn thuần là dòng giống, thế hệ mà nó còn mang nặng tư tưởng nhân cách từ gia đình và cha mẹ. Cho nên không thể cho tâm hồn trẻ thơ một chút vẩn đục nào.

Đôi lập với cách dạy khéo léo là cách dạy kiên quyết. Phải nói rằng cách dạy này của bà đã gây ấn tượng mạnh và có tác dụng tích cực đối với thầy Mạnh Tử. Bởi

không chỉ tỏ thái độ kiên quyết phủ định việc bỏ học đi chơi bằng hành động cắt đứt tấm vải đang dệt mà nó còn vang lên trong câu nói Con đang đi học mà bỏ học, thì cũng như ta đang dệt tấm vải này mà cắt đứt đi vậy. Bà mẹ phải đau đớn lắm mới nói như thế, và cũng kiên quyết lắm mới cắt đứt tấm vải như thế. Bà thật kiên quyết, đi học mà bỏ học đi chơi là hư, là thiếu ý thức, không cần cù siêng năng và như vậy tất dẫn đến hư hỏng. Hiện nay không ít những hiện tượng học trò bỏ giờ, trốn học hư hỏng mà cha mẹ không hay biết. Nếu như bà mẹ thầy Mạnh Tử không kiên quyết làm như vậy thì làm sao Mạnh Tử nhận ra lỗi lầm của mình. Bà yêu thương con nhưng không nuông chiều con quá mức.

Bài học cắt đứt tấm vải đang dệt mà thầy Mạnh Tử được chứng kiến như thức tỉnh trong mình. Đau xót lắm bà mới làm như vậy. Tình yêu thương của bà mẹ dành cho Mạnh Tử vô bờ bến và đúng như dân gian đã nói Dạy con từ thuở còn thơ, Yêu thì cho roi cho vọt. Muốn cho con nên người, phải mẫu mực, nghiêm khắc đồng thời chọn cách dạy phù hợp mới đạt được kết quả cao. Mẹ thương con chưa đủ mà phải biết dạy con. Bà mẹ thầy Mạnh Tử là tấm gương sáng về tình thương và cách dạy con.

Trên thực tế hiện nay cũng không thiếu những tấm gương sáng về sự giáo dục con cái thành người, nhưng bên cạnh đó còn khá phổ biến tình trạng nuông chiều con cái quá mức, để rồi các “Cậu ấm”, “Quý tử”, “Công chúa” kia mắc vào con đường tội lỗi từ khi nào mà gia đình không biết.

Câu chuyện tuy đơn giản nhưng có giá trị sâu sắc, nhắc nhở mọi người chúng ta trong việc dạy con cần phải thận trọng. Muốn chúng nên người trước hết phải lựa chọn môi trường sống thích hợp, cùng với lòng yêu thương, đức độ và đặc biệt phải mẫu mực về nhân cách cho các con noi theo. Có được như vậy các bậc cha, mẹ cần phải hiểu con cái cần gì, cho chúng học cái gì và dạy chúng ra sao?. Trong xã hội hiện đại với nền kinh tế thị trường hiện nay, làm được điều này không phải là dễ. Đây là vấn đề toàn cầu được xã hội quan tâm bởi Trẻ em hôm nay, thế giới ngày mai.

Xuất phát từ câu nói ấy, câu chuyện Mẹ hiền dạy con lại càng có triết lý sâu sắc. Nó nhắc nhở chúng ta trong việc giáo dục con cái nói riêng và trẻ em nói chung. Xã hội tương lai sẽ ra sao, tốt hay xấu chính là nhờ vào thế hệ trẻ hôm nay. Câu chuyện không còn là vấn đề gia đình mà nó là vấn đề xã hội, vấn đề nhân loại trong việc giáo dục nhân cách con người.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Mẹ hiền dạy con số 3

Truyện Mẹ hiền dạy con trích từ sách Liệt nữ truyện của Trung Hoa, nội dung kể về cách dạy con rất nghiêm khắc và tình thương con đặc biệt của bà mẹ Mạnh Tử. Bà đã cố ý tạo cho con một môi trường sống tốt đẹp và dạy con vừa có đạo đức, vừa có ý chí học hành, phấn đấu.

Cốt truyện gồm năm sự việc diễn ra từ thuở Mạnh Tử còn nhỏ:

Sự việc 1: Nhà ở gần nghĩa địa, thấy con bắt chước người ta đào, chôn, lăn, khóc, mẹ nghĩ: Chỗ này không phải chỗ con ta ở được nên dọn nhà ra gần chợ.

Sự việc 2: Nhà ở gần chợ, thấy con bắt chước học theo thói bán buôn điên đảo, bà mẹ nghĩ: Chỗ này cũng không phải là chỗ con ta ở được nên dọn nhà đến cạnh trường học.

Sự việc 3: Nhà ở gần trường học, thấy con bắt chước lễ phép, chăm chỉ học hành, bà mẹ vui lòng nói: Chỗ này là chỗ con ta ở được lâu dài.

Sự việc 4: Thấy nhà hàng xóm giết lợn, con hỏi mẹ: Người ta giết lợn làm gì thế? Mẹ nói đùa: Để cho con ăn đấy. Biết mình lỡ lời, bà đi chợ mua thịt lợn về cho con ăn.

Sự việc 5: Con đang đi học bỏ về nhà chơi, mẹ cầm dao cắt đứt tấm vải đang dệt để ngầm ví với việc con đang đi học mà bỏ học. Sau khi nghe mẹ khuyên, con học tập rất chuyên cần.

Năm sự việc trên thể hiện ba ý như sau:

Môi trường sống ảnh hưởng rất lớn đến việc hình thành tính cách con người.

Đề cao chữ tín trong cuộc sống.

Tác dụng của hành động và lời nói của người lớn đối với con trẻ.

Vấn đề mà bà mẹ thầy Mạnh Tử quan tâm trước hết trong việc dạy con là môi trường sống. Bà cho rằng phải tạo cho con một môi trường sống tốt đẹp thì đứa trẻ mới có thể tiếp thu những mặt tích cực, những yếu tố lành mạnh để phát triển nhân cách và trưởng thành. Trẻ em rất hay bắt chước. Nếu ở môi trường sống không tốt thì sẽ bị ảnh hưởng bởi những điều không tốt. Như khi nhà ở gần nghĩa địa thì Mạnh Tử đã bắt chước người ta đào, chôn, lăn, khóc. Đến lúc dọn nhà ra gần chợ thì lại bắt chước theo thói bán buôn điên đảo. Chỉ khi dọn nhà đến cạnh trường học thì bà mẹ mới yên tâm: Chỗ này mới là chỗ con ta ở được lâu dài. Mạnh Tử đã bắt chước theo thái độ lễ phép và chăm chỉ học hành của học trò. Đúng là gần mực thì đen, gần đèn thì sáng như nhân dân ta thường nói.

Ở sự việc thứ tư, khi biết mình lỡ lời nói đùa, bà mẹ đã kịp thời chữa lại ngay. Không phải bà đính chính lại câu nói đùa mà bà đi chợ mua thịt lợn về cho ăn thật. Bà muốn chứng tỏ câu nói của bà là đúng. Bà phải giữ chữ tín trước con vì bà nghĩ rằng con ta thơ ấu, tri thức mới mở mang mà ta nói dối nó, thì chẳng hóa ra ta dạy nó nói dối hay sao? Mà nếu để trẻ em học nói dối từ nhỏ thì sẽ hết sức nguy hiểm. Cách dạy của bà mẹ thật khéo léo và tế nhị, giữ cho tâm hồn con trẻ trong sáng, hồn nhiên. Hơn thế, bà dạy con phải biết quý trọng chữ tín vì nếu mất chữ tín thì không ai còn tin mình cả, do đó sẽ không thể làm tốt mọi việc.

Bên cạnh cách dạy con khéo léo, bà mẹ còn có thái độ rất kiên quyết. Phải nói rằng thái độ này của bà đã gây ấn tượng mạnh và có tác dụng tích cực đối với con. Hành động, lời nói của bà mẹ xuất phát từ tình thương, muốn con nên người. Sự nghiêm khắc của bà mẹ có tác dụng rất lớn trong việc hướng con trai mình vào việc học tập chuyên cần để về sau trở nên bậc đại hiền.

Câu kết của truyện: Thế chẳng lẽ nhờ có cái công giáo dục quý báu của bà mẹ hay sao? Vừa là lời kể, vừa là lời bình của tác giả. Mạnh Tử trở thành người tài giỏi trước hết là nhờ công lao giáo dục và tình thương yêu của bà mẹ. Hành động cắt đứt tấm vải đang dệt và lời nói nghiêm khắc của bà mẹ đã để lại ấn tượng sâu sắc, thành bài học nhớ đời cho Mạnh Tử. Thấm thía lời mẹ dạy, từ hôm đó, thầy Mạnh Tử học tập rất chuyên cần.

Truyện ngắn gọn nhưng đúc kết được nhiều bài học bổ ích và thiết thực về phương pháp giáo dục con cái. Mẹ thương con chưa đủ mà còn phải biết dạy con nên người. Bà mẹ thầy Mạnh Tử là tấm gương sáng về tình thương và cách dạy con cho các bậc cha mẹ noi theo.

Dạy con trước hết phải chọn môi trường sống tốt cho con.

Dạy con trước hết phải dạy đạo đức làm người.

Dạy đạo đức chưa đủ, còn phải dạy con lòng say mê học tập và ý chí phấn đấu trong cuộc sống.

Đối với con, không nên nuông chiều mà phải nghiêm khắc. Thái độ nghiêm khắc phải xuất phát từ tình yêu thương chân thành và mong muốn thiết tha con mình trở thành người có tài có đức.

Truyện Mẹ hiền dạy con tuy đơn giản nhưng lại gây xúc động sâu sắc bởi ý nghĩa to lớn của nó. Ý nghĩa ấy vượt ra ngoài phạm vi dạy con trong gia đình và mở rộng thành vấn đề giáo dục trẻ em trong toàn xã hội. Cách dạy con đúng đắn của bà mẹ thầy Mạnh Tử đã đem lại kết quả tốt đẹp. Sau này, Mạnh Tử đã trở thành một bậc đại hiền nổi tiếng trong thiên hạ.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Mẹ hiền dạy con số 4

Môi trường giáo dục ảnh hưởng rất lớn đến nhân cách con người, con người hình thành nhân cách qua môi trường xã hội. Khi học bài “mẹ hiền dạy con” điều đó càng được bộc lộ rõ khi người mẹ đã tạo cho con những môi trường tốt nhất để hình thành nên phẩm chất đạo đức của con mình.

Truyện “Mẹ hiền dạy con” trích từ sách Liệt nữ truyện của Trung Hoa. Nội dung của câu chuyện là kể về cách dạy con nghiêm túc và ở trong đó chứa đựng nhiều tình thương vô bờ bến của người mẹ hiền đối với con. Bà đã cho con sống rất nhiều môi trường và sau đó bà đã tạo ra một môi trường tốt nhất cho con sống và học tập, bà dạy con vừa là người có ích cho xã hội, vừa là người có đạo đức vừa có chí khí trong học tập.

Khi nhà ở gần nghĩa địa, con của bà đã bắt chước người ta đào chôn, lăn khóc. Bà nghĩ chỗ này không phải chỗ cho con mình sống tốt được nên bà đã quyết định dọn nhà ra chợ, một môi trường chỉ có khóc lóc với khổ đau nhìn cảnh chia lìa giữa người sống và kẻ chết đó quả thật không phải là môi trường giáo dục tốt cho con người. Bà mẹ hiền đã quyết định thay đổi môi trường sống cho con mình tới chỗ tập nập, đó là khu vực chợ với những cuộc buôn bán nhộn nhịp và đầy ắp những tiếng cười của những bà đi buôn và cả những người dân đi chợ. Khi ở gần chợ con của bà học cách buôn bán diên đảo từ đó bà nghĩ đây cũng không phải là môi trường giáo dục tốt cho con, bà quyết định chuyển nhà tới gần trường.

Trường là môi trường giáo dục cho con người về kiến thức và cách sống đây là môi trường giáo dục tốt khi con bà gặp những cảnh lễ phép của học trò đối với thầy

cô, từ đó con của bà đã học được phép lễ phép của người khác vào bản thân mình, từ đó có lý trí học hành chăm chỉ, nên bà bảo: “chỗ này là chỗ con ở lâu dài nhất”.

Khi ở đó thấy nhà hàng xóm giết lợn con trai đã hỏi mẹ “người ta giết lợn để làm gì” người mẹ đã vô tình trả lời người ta giết lợn để cho con ăn đấy, do đã trót nói ra và để giữ lời hứa với trẻ thơ bà đã quyết định đi chợ mua thịt lợn về cho con ăn. Trong tâm trí người con bà là một người mẹ mẫu mực biết giữ lời hứa bà tạo cho con trai mình tính trung thực, từ đó tạo ra những phẩm chất tốt đẹp trong lòng người con. Khi tham gia vào quá trình học tập người con đang học thì bỏ về nhà chơi trong khi bà mẹ đang dệt tấm vải bà đã cắt đứt tấm vải đó cho người con biết khi con đi học mà bỏ về về như thế này thì việc học sẽ chấm dứt hay giống như tấm dệt kia cũng đứt khỏi khung cửi. Bà khuyên ngăn con trai mình, người con đã cảm nhận được tình yêu thương của người mẹ đối với mình từ đó đã cố gắng chăm chỉ học hành rất chuyên cần.

Qua cách dạy con của người mẹ trên chúng ta thấy môi trường giáo dục có ảnh hưởng rất lớn đến việc hình thành phẩm chất đạo đức cũng như nhân cách của mỗi con người, môi trường tốt thì ở đó sẽ có những con người tốt, vì môi trường làm thay đổi tính cách con người. Người xưa đã có câu tục ngữ : “Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng”. Câu tục ngữ là những câu mà người xưa đã đúc kết thành kinh nghiệm rồi để lại cho con cháu đời sau học tập và tiếp thu. Chữ tín trong mỗi con người chúng ta rất được đề cao, khi bà mẹ đã giữ đúng lời hứa với người con trai, bà đã hành động giống như những lời nói mà bà đã dành cho người con của mình. Người mẹ hiền trong câu chuyện đã cho rằng môi trường sống có ảnh hưởng lớn nhất đến người con, bà cho rằng nếu môi trường sống tốt thì người con có thể tiếp thu được những mặt tích cực ngược lại trong môi trường có những hạn chế thì con người sẽ bị ám ảnh và bắt chước những thói hư tật xấu. Môi trường sống được hình thành trong con người từ khi sinh ra đến khi trưởng thành nó có tầm quan trọng vô cùng to lớn đến con người.

Bà là người mẹ vô cùng mẫu mực và hiền hậu, bà dạy con cách làm người tốt và có ích cho xã hội, bà luôn là người giữ chữ tín để con mình luôn tin tưởng và học hỏi theo. Cách dạy con của bà rất tế nhị và khéo léo, bà luôn tạo cho con một tâm hồn trong sáng để trở thành một người trụ cột của gia đình. Bà luôn coi trọng chữ tín vì trong xã hội nếu mà mất chữ tín thì chẳng có ai tin tưởng mình nữa. Bà vừa là người mẹ hiền lành vừa là người mẹ khéo léo nghiêm khắc , kiên quyết, điều này có ảnh hưởng rất sâu nặng tới người con.

Mạnh Tử trở thành hiền tài cũng nhờ phần lớn công sức dạy dỗ của mẹ, điều này thấm thía trong lòng Mạnh Tử từ khi sinh ra đến khi trưởng thành. Tình thương của

mẹ đối với con là chưa đủ mà cách dạy của mẹ đối với con mới là quan trọng, dạy con chọn cho con môi trường sống tốt là điều cực kì quan trọng. Từ đó cho con một phẩm chất tốt, có thái độ học tập tốt để trở thành người hiền tài của đất nước.

Qua truyện "Mẹ hiền dạy con" chúng ta đã rất khâm phục và yêu mến người mẹ hiền này. Bà là một tấm gương sáng về cách dạy con mà chúng ta nên học tập và noi theo. Sau này nếu em trở thành mẹ, em nhất định sẽ học cách dạy con của người mẹ hiền này.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Mẹ hiền dạy con số 5

Trên thế giới có rất nhiều tiếng nói, mỗi một dân tộc đều có tiếng nói riêng. Nhưng mỗi người con lại có chung một tiếng gọi Mẹ. Có lẽ, người mẹ nào cũng mang nặng tình thương yêu với con. Vì vậy, mẹ cũng là người dạy dỗ ta từ những điều nhỏ nhất. Mạnh Tử là người nối tiếp Khổng Tử phát triển và hoàn chỉnh Nho giáo, ông cũng là một bậc đại hiền của Trung Quốc. Sự thành công của ông có được nhờ vào công lao dạy dỗ, giáo dục của người mẹ. "Mẹ hiền dạy con" ghi lại những việc bà đã dạy Mạnh Tử.

"Mẹ hiền dạy con" là truyện trung đại được trích trong "Liệt nữ truyện" theo "Cổ học tinh hoa", câu chuyện ngắn nhưng bao gồm những sự việc cụ thể, mỗi sự việc là một bài học đắt giá không chỉ cho Trung Hoa cổ đại mà còn cho những thế hệ nối tiếp.

Truyện bao gồm 5 sự việc chính, sự việc trước nối tiếp sự việc sau và dẫn đến cao trào. Nhân vật trong truyện không nhiều, người con là Mạnh Tử được mẹ dạy dỗ, rèn luyện, giáo dục. Sự việc rõ ràng, tình tiết đơn giản, cùng hai mẹ con Mạnh Tử đã tạo thành cốt truyện đầy hấp dẫn.

Sự việc đầu tiên bắt nguồn từ việc gia đình Mạnh Tử ở gần nghĩa địa, khi có đám tang Mạnh Tử thấy người ta đào, chôn, lăn, khóc, Mạnh Tử cũng bắt chước họ làm những việc đó. Người mẹ nhận ra đây là môi trường không phù hợp cho con nên quyết định chuyển nhà đến gần chợ. Người Việt có câu: "Nhất cận thị, nhị cận giang", gần chợ thuận lợi cho việc buôn bán, đó cũng là nơi diễn ra cuộc sống náo nhiệt nên phải chăng người mẹ muốn chuyển đến chợ để con có thể học tập được nhiều điều.

Đó cũng là nguyên nhân dẫn đến sự việc thứ hai. Khi chuyển đến chợ sinh sống, người con hàng ngày không còn chứng kiến cảnh u uất, đờn đau của những đám tang để bắt chước mà chứng kiến cuộc sống buôn bán điên đảo. Về nhà Mạnh Tử cũng bắt chước nô đùa, nghịch ngợm, buôn bán. Người mẹ thấy vậy lo lắng, đó cũng là điều đương nhiên vì Mạnh Tử còn nhỏ tuổi, buôn bán dành cho những người đã đứng vững trong thị trường và sở dĩ người mẹ hiểu: con học cách buôn bán từ nhỏ sẽ nảy sinh lừa gạt, xảo trá để đạt được mục đích của mình nên người mẹ đã quyết định chuyển nhà đến gần trường học.

Sự việc thứ ba cũng bắt nguồn từ đó. Trường học là nơi dạy đạo đức, lễ nghi, khuôn phép. Người ta lớn lên nhờ sự chăm sóc những muốn trường thành môi trường đầu tiên là trường học. Người mẹ quả thực đã đúng khi suy nghĩ và lựa chọn cho con môi trường như vậy! Hàng ngày con bắt chước học tập lễ phép và mẹ cảm thấy vui lòng là điều tất nhiên. Đó là môi trường thích hợp cho bất cứ đứa trẻ

nào và em cũng hiểu một điều: Nhà trường, học tập là môi trường thuận lợi để dạy dỗ chúng em thành những con người có nhân cách.

Nhưng câu chuyện không kết thúc ở đó. Một hôm cậu Mạnh Tử thấy hàng xóm thịt lợn liền hỏi mẹ: “Hàng xóm giết lợn để làm gì?” mẹ nói “Mổ cho con ăn”, nhưng sau khi nói ra người mẹ thấy mình đã lỡ lời, hậu quả sẽ ra sao khi mẹ thành người nói dối? Nên thay bằng chữa lại câu nói đùa của mình bà đã mua thịt về cho con ăn. Lời nói đùa diễn ra hàng ngày và có lẽ mọi người đều có thể sử dụng câu nói đùa nhưng em thấy người mẹ đã vô cùng sâu sắc, thấu tình đạt lý, bà không muốn con nói dối và thiếu trung thực mà dạy con “Lời nói đi đôi với việc làm”, đó cũng là bài học thứ tư mà người mẹ dạy cho Mạnh Tử. Uy tín, tính trung thực mà người mẹ dạy đã củng cố, hình thành nhân cách cho con trai mình.

Mỗi sự việc xảy ra đều đem đến sự hấp dẫn kỳ lạ, từ việc thay đổi của người con đến cách xử lý vô cùng khéo léo đầy nghệ thuật của người mẹ. Nhưng đứa trẻ nào cũng vậy, luôn ham chơi và dễ bắt chước. Được một thời gian Mạnh Tử vấp phải một sai lầm chính là bỏ học đi chơi, biết được tính ham chơi hơn ham học của người con người mẹ hiền từ nhưng nghiêm khắc đã dùng trí tuệ, sự thông minh để đưa ra một hành động thật quyết liệt, bất ngờ đó là dùng dao cắt đứt tấm vải mình đang dệt. Có lẽ khi chứng kiến hành động lạ thường này bất cứ người con nào cũng thấy sửng sốt.

Mẹ không dùng lời nói dạy con mà dùng hành động mang ẩn ý sâu sắc: để dệt được một mảnh vải đẹp, bền là cả một quá trình, học tập cũng vậy để thành đạt cần phải chuyên tâm, việc bỏ học đi chơi giống như việc bản thân con tự cầm dao cắt đứt những gì mình từng cố gắng. Đó là bài học không những sâu sắc mà còn cảm phục mà mẹ mang lại. Em thấy Mạnh Tử cũng như rất nhiều những người con, những đứa trẻ khác, tâm hồn ngây thơ, trong trắng, dễ bắt chước nhưng cũng dễ hòa vào cuộc sống mới, không ngại đổi thay, thông minh và hiểu điều mẹ dạy.

Như bất cứ bà mẹ nào, người mẹ trong câu chuyện rất đáng ngợi ca, đó là người mẹ thông minh, khéo léo, tinh tế, cương quyết, yêu thương, hiểu tâm lý con trẻ. Đó quả là một người mẹ hiếm có.

Câu chuyện đọc xong giúp em có được thêm nhiều bài học. Em rất khâm phục bà mẹ Mạnh Tử đã có những cách dạy con khéo léo, cương nhu để thế giới có một Mạnh Tử tài, đức vẹn toàn.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Mẹ hiền dạy con số 6

Lúc ở nhà, mẹ cũng là cô giáo

Khi đến trường, cô giáo như mẹ hiền...

Hằng ngày, nhiều lúc chúng ta được nghe, hoặc đôi khi chính chúng ta cũng thầm thì cất tiếng hát về bài ca ca ngợi hai người rất đỗi gần gũi với ta. Đó là mẹ và cô giáo. Mẹ sinh ra ta, dạy dỗ, giáo dục ta từ tấm bé đến lúc trưởng thành. Cô giáo không sinh ra ta song đã giáo dục, dìu dắt ta từng bước lớn lên. Mẹ hiền và cô giáo, cô giáo và mẹ hiền... đối với tuổi trẻ chúng ta, hai người đó luôn hòa quyện gắn bó và hiển hiện trong cuộc sống, trong lời ca, bài hát và trong các áng thơ văn. Từ xa xưa, chuyện về những người mẹ giỏi dạy con, vừa là mẹ vừa là cô giáo của con đã được kể và truyền tụng. Một trong những tác phẩm tiêu biểu đó là truyện Mẹ hiền dạy con trong sách Liệt nữ truyện của Trung Quốc. Áng văn ấy đã được chọn dịch và in trong cuốn cổ học tinh hoa nổi tiếng ở nước ta. Truyện kể về bà mẹ của nhà hiền triết Mạnh Tử, thời Chiến quốc xa xưa. Tuy là một người phụ nữ bình thường, nhưng bà mẹ ấy đã dạy dỗ, giáo dục con có bài bản, rất khoa học như một nhà sư phạm, một cô giáo tài ba, giàu kinh nghiệm.

Theo tư liệu, sách vở, Mạnh Tử tên là Mạnh Kha, người tông Sơn Đông, Trung Quốc, sống khoảng thời gian từ năm 372 đến năm 289 tr. CN, cách ngày nay trên hai nghìn năm. Mạnh Tử là một hiền triết nổi tiếng từng đi chu du khắp đất nước Trung Hoa rộng lớn để dạy học, viết sách về chính trị, về đạo đức. Ông được nhân dân và các trí thức suy tôn là Á thánh (vị thánh thứ hai) sau Khổng Tử. Ngay từ tuổi ấu thơ, Mạnh Kha đã bộc lộ trí thông minh, ham học tập, hay thắc mắc, luôn luôn tìm tòi, suy ngẫm để nâng cao hiểu biết, để mau chóng trưởng thành. Đường đời của Mạnh Tử từ khi thơ ấu đến lúc trở thành bậc đại hiền - người vừa có đạo đức vừa hiểu biết rộng rãi được mở đầu bằng những năm tháng sống bên mẹ, được mẹ dạy dỗ chu đáo. Truyện Mẹ hiền dạy con kể năm sự việc tiêu biểu của quá trình giáo dục thật là khéo léo của bà.

Ba lần thay đổi chỗ ở để tìm nơi sống tốt nhất cho con. Lần thứ nhất, nhà gần nghĩa địa, thấy con thường bắt chước đào, bới, lăn, khóc, bà mẹ nói: "chỗ này không phải chỗ con ta ở được". Chuyển nhà ra gần chợ, lần thứ hai, mẹ lại thấy con "bắt chước nô nghịch cách buôn bán đảo điên", bèn quyết định dọn đi nơi khác. Lần thứ ba, chọn được nơi ở gần trường học, bà mẹ mới yên lòng. "Chỗ này là chỗ con ta ở được đây", bà mẹ nói vậy. Quả thật, nhờ nơi ở thứ ba này, chú bé Mạnh Kha vốn hay học hỏi, bắt chước đã chăm chỉ cắp sách đến trường, lễ phép, ngoan ngoãn với mọi người. Chúng ta thử hình dung những lần gia đình chuyển chỗ ở. Bao nhiêu rắc rối, phức tạp diễn ra. Nào đi tìm đất, mua nhà. Nào thu dọn các vật dụng, bàn, ghế, giường tủ, quần áo,... lúng cụng hàng trăm thứ.

Nào gói ghém, nào vận chuyển, rồi dọn nhà cũ, vệ sinh, sắp xếp lại nhà mới, lời thôi, hàng trăm việc. Vậy mà, chỉ vài năm, khi Mạnh Tử vẫn trong tuổi ấu thơ, người mẹ hiền ấy đã quyết định và lo chu đáo ba lần chuyển nhà, thay nơi ở. Vượt qua muôn vàn khó khăn trong cuộc sống, bà mẹ đã làm một công việc mang ý nghĩa giáo dục cao. Đó là việc chọn môi trường giáo dục: tránh nơi ở phức tạp, nhiều tiêu cực, tìm nơi ở lành mạnh, an toàn, xóm giềng xung quanh có nhiều mặt tích cực để tạo ra những điều kiện thuận lợi nhất cho việc hình thành nhân cách trẻ thơ, con cái. Đó là kinh nghiệm sống, cũng là một phương pháp sư phạm thiết thực, hiệu quả mà cha ông ta từng đúc kết trong các câu tục ngữ: "Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng", "Đi với bụi mặc áo cà sa, đi với ma mặc áo giấy". Bà mẹ của Mạnh Tử đúng là mẹ hiền, là cô giáo luôn quan tâm, chăm lo, giáo dục con cái.

Không nói dối con để dạy con đức tính thật thà. Đó là việc thứ tư mà bà mẹ Mạnh Tử đã làm. Trót đùa con rằng : hàng xóm giết thịt lợn để... cho con ăn. Bà mẹ bỗng giật mình. Bà tự nhủ: "ta nói dối nó, thì chẳng hoá ra ta dạy nó nói dối hay sao?". Rồi bà đi mua thịt lợn về cho con ăn thật. Một việc quá nhỏ nhen, đơn giản như thế, nhiều người có thể cho qua. Nói đùa con cái, đùa vui trong gia đình là chuyện bình thường. Nhưng với tuổi ấu thơ, giữa lời nói đùa, nói dối và lời nói nghiêm chỉnh, nói thật, rất khó phân biệt. Cha mẹ, người lớn đùa con, dối con lần thứ nhất, rồi quen đi, tái diễn lần thứ hai, thứ ba,... rất có thể khiến đứa trẻ tin là sự thật. Rồi khi sự thật không diễn ra, em bé sẽ bị... sốc, sẽ mất vui, giảm niềm tin và sẽ bắt chước nói đùa, nói dối. Nguy hiểm biết bao ! Bà mẹ Mạnh Tử chỉ một lần đùa vui mà đã hối hận, nhận ra sai lầm của mình, kịp thời sửa sai ngay. Đúng là một nhà sư phạm luôn coi trọng việc giáo dục con cái, luôn thận trọng trong từng việc, dù nhỏ nhất. Bà đã không nói dối con để dạy con chữ tín, để con không nhiễm thói xấu dối trá, mà hình thành trong con, ngay từ việc nhỏ nhất, đức tính thật thà.

Cắt đứt tấm vải đang dệt để nhắc con học tập chuyên cần Việc thứ năm của bà mẹ có phần kì lạ. Đang dệt vải, thấy con bỏ lớp học về nhà chơi, bà mẹ liền cầm dao cắt đứt tấm vải đang dệt. Thấy mẹ làm việc ấy, chắc chắn cậu bé mãi chơi, lười học kia sẽ sùng sốt, thắc mắc. Tấm vải đang liền thế kia, đang đẹp thế kia, sao mẹ lại cắt nó? Công lao mẹ dệt vải biết bao khó nhọc vất vả, sao tự dưng mẹ lại cắt đứt? Những câu hỏi ấy vừa trôi lên trong đầu con, đã được mẹ trả lời ngay: "Con đang đi học mà bỏ học, thì cũng như ta đang dệt tấm vải này mà cắt đứt đi vậy". Đang dệt vải là đang làm một việc có ích đem lại cơm no, áo ấm, hạnh phúc, niềm vui cho cả hai mẹ con. Đó cũng là việc rèn cho mẹ đức tính cần cù, bàn tay khéo léo trong lao động và góp phần chuẩn bị cho tương lai, cuộc sống của con. Vậy mà mẹ cắt đứt nó. Vải đang dệt, đang lành nguyên, hứa hẹn bao điều tốt đẹp mà bị đứt... Xót xa, nuối tiếc biết bao nhiêu.

Do đó, từ việc tấm vải bị cắt đứt bởi chính bàn tay đang dệt vải của mình, bà mẹ Mạnh Tử đã liên hệ, đối chiếu với việc cậu con trai đang học, bỗng bỏ học đi chơi. Hai việc ấy tưởng xa nhau mà hoá rất gần nhau, có quan hệ gắn bó với nhau, có ý nghĩa như nhau. Vốn là người thông minh, ham học hỏi, biết suy nghĩ, thấy việc mẹ làm, rồi nghe lời mẹ nói, Mạnh Tử hiểu ngay mọi lẽ. Mẹ không hề nặng lời mà chỉ bằng việc làm cụ thể, bằng một câu giải thích giản dị đã bộc lộ biết bao nỗi niềm. Chính vì thương con, muốn con nên người nên mẹ phải tỏ thái độ kiên quyết, dứt khoát như thế. Hiểu lòng mẹ, biết kính trọng mẹ và luôn vâng lời mẹ, Mạnh Tử đã nhận ra lỗi lầm. "Từ hôm đó, thầy Mạnh Tử học tập rất chuyên cần. Rồi sau thành một bậc đại hiền". Cách dạy con của bà mẹ ấy bất ngờ, độc đáo mà hiệu nghiệm biết bao. Tương tự với bốn sự việc trên, sự việc thứ năm này đã được kể thật đơn sơ, ngắn gọn, rất ít lời mà nhiều nghĩa. Nét nghệ thuật đó tiêu biểu cho loại truyện trung đại. Mỗi truyện thường ngắn gọn, kể việc, khắc hoạ nhân vật đơn sơ, vừa sáng tạo, tưởng tượng, vừa nói việc thật, người thật, đan xen lời kể là vài lời nhận xét, bình luận để làm nổi rõ ý nghĩa truyện, tăng thêm tính giáo dục, hướng người đọc vào những cảm xúc, suy nghĩ lành mạnh.

Tóm lại, truyện Mẹ hiền dạy con ngợi ca một tấm gương người mẹ có tấm lòng và phương pháp dạy con của một cô giáo tài hoa: Tạo cho con môi trường sống tốt đẹp, rèn cho con vừa có đạo đức, vừa có chí học hành, thương con nhưng không nuông chiều, ngược lại, rất nghiêm khắc. Bên cạnh nhân vật người mẹ - cô giáo, nhân vật Mạnh Tử cũng thật đáng nhớ. Đó là một người con - cậu học trò vừa hiểu thảo vừa nhanh nhẹn, thông minh, biết vâng lời mẹ, biết làm theo điều tốt. Truyện có nhiều chi tiết xúc động, giàu ý nghĩa. Ra đời cách chúng ta trên hai nghìn năm mà áng cổ học tinh hoa ấy gần gũi chúng ta ngày nay và bổ ích với chúng ta biết bao nhiêu!

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Mẹ hiền dạy con số 7

Ông ta vẫn có câu rằng: "Dạy con từ thuở còn thơ", nhằm nhấn mạnh ý nghĩa của thời điểm dạy dỗ con cái, cũng như vai trò của bậc cha mẹ trong việc giáo dục. Trong truyện ngắn Mẹ hiền dạy con bằng những mẫu chuyện nhỏ nhỏ giữa hai mẹ con thầy Mạnh Tử, chúng ta nhận ra được nhiều điều về cung cách nuôi dạy con cái, cách suy nghĩ thấu đáo của người mẹ. Chính nhờ cách nuôi dạy tuyệt vời ấy đã là bước đệm khiến cho Mạnh Tử trở thành bậc hiền triết được người đời kính trọng mãi về sau này, thì công của người mẹ quả thực đóng vai trò vô cùng to lớn.

Sự kiện đầu tiên, ấy là nhà thầy Mạnh Tử vốn ở gần nghĩa địa, suốt ngày thấy cảnh tang thương, kêu khóc, đắp mồ, chôn mả, thì ông bắt chước làm theo. Người mẹ nhận thấy rằng đó chẳng phải chốn có thể sinh sống lâu dài, bởi những cảnh ấy chỉ

khiến con mình thêm u sầu, làm những việc đại dột, học hành thì chẳng tới đâu, mai này sẽ khó nên người. Mẹ Mạnh Tử quyết định dời đến nơi mới để con tránh xa chỗ u uất, chết chóc, làm hại tâm hồn con. Nhưng lần chuyển nhà này cũng không mang đến kết quả như ý muốn, nơi hai mẹ con chuyển đến là chỗ chợ đông người, hỗn tạp, ngày ngày thấy tiếng buôn bán ồm tỏi. Sống trong môi trường đầy thị phi, phức tạp ấy, Mạnh Tử bắt chước nô nghịch đảo điên, chẳng quan tâm đến sách vở.

Tuy mới chuyển nhà không lâu, nhưng thấy có sự vậy bà mẹ cũng chẳng dám để con ở gần chợ lâu, bởi chỗ ồn ào, náo nhiệt chẳng thích hợp với một đứa trẻ đang tuổi ăn tuổi lớn, chỉ tổ dạy hư con cái mình mà thôi. Lần này bà quyết tâm chuyển nhà đến gần trường học, may thay thấy bạn bè chăm chỉ cắp sách đi học Mạnh Tử cũng bắt chước chăm chỉ học hành. Người mẹ thấy vậy mới yên tâm nghĩ thầm trong bụng "Chỗ này là chỗ con ta ở được đây". Từ 2 lần chuyển nơi ở của bà mẹ, ta nhận ra một điều rằng, môi trường sinh sống rất quan trọng đối với sự phát triển của trẻ nhỏ, bởi chúng là lứa tuổi hiếu động, lại tò mò, thích bắt chước, nếu chọn những nơi ở không phù hợp sẽ dễ nhiễm thói xấu mà đổ đốn. Việc mất công chuyển nhà của người mẹ, cũng là tấm lòng yêu thương con hết mực, một lòng lo nghĩ cho tương lai của con mình, cũng thể hiện được sự thông minh sáng suốt trong quá trình nuôi dạy con cái của người mẹ.

Sự kiện tiếp theo ấy là việc Mạnh Tử hỏi nhà hàng xóm giết lợn làm gì, vô tình bà mẹ hứng trí lỡ đùa rằng là giết cho Mạnh Tử ăn, nhưng với đầu óc nhanh nhạy, người mẹ lập tức thấy mình đã sai lầm, bởi đã dối gạt con, dù không cố ý. Thế nên để giải quyết có sự bà đã mua thịt lợn về thật. Sự kiện này khiến chúng ta nhận ra một điều rằng, thân làm cha mẹ, là người lớn thì phải là tấm gương sáng cho con cái noi theo, chớ bạ đâu nói đấy, không cẩn trọng dễ khiến trẻ nhỏ bắt chước thói xấu. Bởi trong tiềm thức đứa trẻ người lớn đã làm thì ắt là đúng, chúng không hề có sự chọn lọc nào ở đây cả. Đặc biệt với vấn đề nói dối, người lớn phải thành thực với con trẻ, đã hứa thì phải làm, chớ nuốt lời, bằng không chúng sẽ bắt chước dẫn tới hình thành nhân cách xấu. Cách xử lý của người mẹ trong trường hợp này quả thật rất thông minh và nhanh nhạy, biến lời nói dối thành sự thực luôn là cách giải quyết chu toàn nhất.

Sự kiện cuối, ấy là có lần Mạnh Tử bỏ học về nhà rong chơi, bà mẹ thấy thế thì không tức giận mà chỉ dùng kéo cắt đứt tấm vải đang dệt trên khung, nói rằng: "Con đang đi học mà bỏ học, thì cũng như ta đang dệt tấm vải này mà cắt đi vậy". Không mắng nhiếc không nổi giận, nhưng hành động dứt khoát cùng một ví dụ so sánh chân thực đến vậy sẽ dễ dàng khắc sâu vào tâm trí của một đứa trẻ. Điều đó

không những nhẹ nhàng để chúng hiểu ra mà cũng khiến chúng phải nể sợ, đối với con trẻ không phải cứ roi vọt mà thành người, quan trọng là phương thức dạy bảo như thế nào. Dùng hành động thực tiễn làm ví dụ chính là thứ khiến chúng nhớ lâu và thấm thía hơn so với việc đánh mắng nhiều lần. Sự kiên quyết và dứt khoát của người mẹ cũng là một bài học đối với các bậc phụ huynh, con cái dạy dỗ nhẹ nhàng nhưng cũng không thể nuông chiều thái quá, sai phải uốn nắn, bởi nếu cứ chiều theo chúng thì chúng sẽ có nguy cơ tái phạm lần tiếp theo, chi bằng cắt đứt cái ý nghĩ ấy ngay từ đầu là tốt hơn cả.

Truyện ngắn Mẹ hiền dạy con tuy chỉ quanh quẩn vài ba sự kiện chính, rất ngắn gọn nhưng lại khiến chúng ta ngộ ra nhiều điều từ cung cách dạy con của người xưa. Đó là một tấm gương sáng về tình yêu thương con, mong muốn mọi sự tốt đẹp cho đứa con của người mẹ. Nhìn vào cách xử lý rất thông minh và sáng suốt của người mẹ ta mới thấm thía câu nói "Gần mực thì đen gần đèn thì sáng", bởi Mạnh Tử sau thật sự đã trở thành một bậc hiền tài làm rạng danh tổ tiên.